

Lovtidende A

2012

Udgivet den 8. december 2012

7. december 2012.

Nr. 1145.

Bekendtgørelse om slankekostprodukter¹⁾

I medfør af § 7, § 8, stk. 2, § 11, stk. 2, § 15, § 16, § 17, § 19, § 37, § 49, stk. 1, og § 60, stk. 3, i lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 1. juli 2011, fastsættes:

Definitioner

§ 1. Ved slankekostprodukter forstås: Specialfremstillede fødevarer, som, når de benyttes efter producentens anvisninger, erstatter hele den daglige kost eller dele af den.

Stk. 2. Slankekostprodukter opdeles i to kategorier:

- 1) Produkter, der præsenteres som erstatning for hele den daglige kost.
- 2) Produkter, der præsenteres som erstatning for et eller flere af de måltider, der indgår i den daglige kost.

Krav til sammensætning

§ 2. Slankekostprodukter skal opfylde de krav til sammensætning, som er anført i bilag 1.

Stk. 2. Stk. 1 kan fraviges for produkter, for hvilke Europa-Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2009/39/EF har meddelt midlertidig tilladelse til markedsføring.

§ 3. Næringsstoffer, der er tilsat slankekostprodukter, skal overholde de krav til identitet og renhed, der er fastsat i bekendtgørelse om tilsætning af næringsstoffer til fødevarer.

Varebetegnelse, mærkning, markedsføring og reklame

§ 4. Produkter, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, skal sælges under varebetegnelsen »Kosterstatning til vægtkontrol«.

§ 5. Produkter, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, skal sælges under varebetegnelsen »Måltidserstatning til vægtkontrol«.

§ 6. Slankekostprodukter skal udover at overholde generelle bestemmelser om mærkning være mærket med følgende:

- 1) En numerisk angivelse pr. specificeret mængde af det brugsklare produkt, som det foreslås indtaget, af
 - a) energiindhold, udtrykt i kilojoule (kJ) og kilokalorier (kcal),

b) indhold af protein, kulhydrat og fedt, og

c) indhold af den gennemsnitlige mængde af hvert mineral og vitamin, som er anført i punkt 5 i bilag 1.

- 2) De nødvendige anvisninger om produktets korrekte tilberedning og en angivelse af vigtigheden af at følge disse anvisninger.
- 3) En angivelse af, at produktet kan virke som et afføringsmiddel, hvis anvendelse af produktet efter producentens anvisninger medfører en daglig indtagelse af polyoler på over 20 g om dagen.
- 4) En angivelse af vigtigheden af at sørge for tilstrækkelig daglig væskeindtagelse.

§ 7. Kosterstatninger til vægtkontrol skal desuden være mærket med

- 1) en angivelse af, at produktet indeholder tilstrækkelige mængder af alle næringsstoffer, der er nødvendige for at dække det daglige behov, og
- 2) en angivelse af, at produktet ikke bør benyttes mere end 3 uger uden lægekontrol.

§ 8. Måltidserstatninger til vægtkontrol skal desuden være mærket med

- 1) en angivelse af, at produktet har den ønskede virkning som led i en energifattig kost,
- 2) en angivelse af, at andre fødevarer bør indgå i denne kost, og
- 3) oplysning om indholdet af vitaminer og mineraler, som er anført i punkt 5 i bilag 1, udtrykt i procent af anbefalet daglig tilførsel (ADT) som fastsat i bilag 1 i bekendtgørelse om næringsdeklaration af fødevarer.

§ 9. Det er forbudt at angive hastigheden eller størrelsen af det vægttab, der kan følge af anvendelsen af slankekostprodukter, ved mærkning af produkterne, på produkternes emballage eller ved reklame for slankekostprodukter.

§ 10. De enkelte bestanddele af kosterstatninger til vægtkontrol skal sælges i samme emballage.

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Kommissionens direktiv 96/8/EF af 26. februar 1996 om levnedsmidler til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab, EU-Tidende 1996, L 55, side 22, som ændret ved Kommissionens direktiv 2007/29/EF af 30. maj 2007 om ændring af direktiv 96/8/EF for så vidt angår mærkning eller emballage af fødevarer til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab eller reklame for disse, EU-Tidende 2007, L 139, side 22-23.

Straf og ikrafttræden

§ 11. Overtrædelse af §§ 2-9 eller § 10 straffes med bøde.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og der ved overtrædelsen er

- 1) forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare herfor, eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 12. Bekendtgørelsen træder i kraft den 14. december 2012.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 1101 af 26. november 2012 om slankekostprodukter.

Fødevarestyrelsen, den 7. december 2012

P.D.V.
HANNE LARSEN

/ Anette Flensborg

Bilag 1**De vigtigste bestanddele i fødevarer med nedsat energiindhold**

Nedenstående specifikationer henviser til produkter, der er klar til brug og markedsføres som sådanne eller rekonstitueres efter producentens anvisninger.

1. Energi

1.1. I kosterstatninger til vægtkontrol må energiindholdet ikke være under 3 360 kJ (800 kcal) og ikke over 5 040 kJ (1 200 kcal) for den samlede daglige ration.

1.2. I måltidserstatninger til vægtkontrol må energiindholdet ikke være under 840 kJ (200 kcal) og ikke over 1 680 kJ (400 kcal) pr. måltid.

2. Protein

2.1. I kosterstatninger til vægtkontrol og måltidserstatninger til vægtkontrol må proteinindholdet ikke være under 25 % og ikke over 50 % af produktets samlede energiindhold. I kosterstatninger til vægtindhold må proteinindholdet under ingen omstændigheder være over 125 g pr. daglig ration.

2.2. Disse bestemmelser henviser til protein, hvis kemiske indeks er det samme som FAO/WHO (1985) referenceproteinets, som anført i bilag 2. Hvis det kemiske indeks er under 100 % af referenceproteinets, bør næringsværdien af proteinet øges. Under alle omstændigheder skal proteinets kemiske indeks være mindst 80 % af referenceproteinets.

2.3. Det »kemiske indeks« betyder det laveste forhold mellem testproteinets indhold af hvert enkelt af de essentielle aminosyrer og referenceproteinets indhold af tilsvarende aminosyrer.

2.4. Under alle omstændigheder er tilsætning af aminosyrer kun tilladt for at forbedre proteinets næringsværdi, og da kun i det forhold, som kræves hertil.

3. Fedt

3.1. Den energimængde, som hidrører fra fedt, må ikke være over 30 % af produktets samlede energiindhold.

3.2. Linolsyreindholdet (i form af glycerider) i kosterstatninger til vægtkontrol må ikke være under 4,5 g pr. daglig ration.

3.3. Linolsyreindholdet (i form af glycerider) i måltidserstatninger til vægtkontrol må ikke være under 1 g pr. måltid.

4. Kostfibre

I kosterstatninger til vægtkontrol må kostfiberindholdet ikke være under 10 g og ikke over 30 g pr. daglig ration.

5. Vitaminer og mineraler

5.1. Kosterstatninger til vægtkontrol skal som erstatning for hele den daglige kost indeholde mindst: 100 % af de i tabellen fastsatte mængder vitaminer og mineraler.

5.2. Måltidserstatninger til vægtkontrol skal indeholde mindst 30 % af de i tabel 1 specificerede mængder vitaminer og mineraler pr. måltid. Dog skal kaliummængden pr. måltid, der hidrører fra disse produkter, være mindst 500 mg.

Tabel 1

Vitamin A (µg RE) ¹⁾	700
Vitamin D (µg)	5
Vitamin E (mg-TE) ²⁾	10
Vitamin C (mg)	45
Thiamin (mg)	1,1
Riboflavin (mg)	1,6
Niacin (mg-NE) ³⁾	18
Vitamin B ₆ (mg)	1,5

Folsyre (µg)	200
Vitamin B ₁₂ (µg)	1,4
Biotin (µg)	15
Pantothensyre (mg)	3
Calcium (mg)	700
Phosphor (mg)	550
Kalium (mg)	3 100
Jern (mg)	16
Zink (mg)	9,5
Kobber (mg)	1,1
Jod (µg)	130
Selen (µg)	55
Natrium (mg)	575
Magnesium (mg)	150
Mangan (mg)	1

¹⁾ Retinolækvivalent (RE), 1 RE = 1 mg retinol 6 mg betacaroten.

²⁾ α-tocopherolækvivalent (alpha-TE), 1 α-TE = 1 mg d-α-tocopherol.

³⁾ Niacinækvivalent (NE), 1 NE = 1 mg niacin = 60 mg tryptophan.

Bilag 2**Oversigt over aminosyrebehov ¹⁾**

	g/100 g protein
Cystin + methionin	1,7
Histidin	1,6
Isoleucin	1,3
Leucin	1,9
Lysin	1,6
Phenylalanin + tyrosin	1,9
Threonin	0,9
Tryptophan	0,5
Valin	1,3

¹⁾ World Health Organisation. Energy and protein requirements. Reports of a Joint FAO/WHO/UNU Meeting. Geneva: World Health Organisation, 1985. (WHO Technical Report Series; 724.)